

wukwãdwasche pobožné duchomné, z pohnuća-
 czémi swowami, témhlema j dwémaj rozkatémaj
 wutrobomaj potrebnoscze swateje pokuté ha wu-
 wutjwasche jej wot swatoho woprawéna. Do-
 felj po dowhich létach chczéšchtaj so iutšišchi
 džen zasé přeni krótj z Bohom zjednacj, ha wo
 wodacjo swojich hrěhow presécj.

Kaj wosma hodjinka rano so pjbližiwa bē-
 sche, da so znamo na wězi hrodowoje kapawki
 ze zwónizkom. Wschitkón lud wosadé Lubobór-
 skeje khwatasche wo swatotjnej drascze na hród.
 Gzé wó hrodowó dwír bē z ludom ha zwójskom
 jako nabité, dofelj do kapawki so wschitczé ztwó-
 tjcj němójachu. Božidar djerjesche djakomne
 kemsche za wschitke deře pjětrate nézbožo. Z
 pohnuwaczej pobožnosczu swóschachu swatu božu
 mschu Karl z Blanku, Meroswaw z Hiljitjku
 ha mawa Marija, tjasto sélzē wutrobnoho djaka
 pwaakajo. Waldemar ha ta stara pjikla-
 néschtaj k božom blidu z tajkej pobežnosczu ha
 z taf želniwóm pwatjom, zo sobuželnoscz wschéch
 pschitomnéch zbudžjšchtaj. Při kónczu spěwasche
 so swedjenske: „Tebe mó Boha khwalimó“, ha
 naposledku djerjesche duchowné Božidar pobožne
 napomináno k zhromadženom ludej wo mudrém